

Práce se zaměřuje na kvalitativní výzkum možností a limitů využívání podnětů a symbolů na obrázkových kartách (včetně tarotových), které by klientům v koučování a terapii posloužily jako projektivní technika vedoucí k hlubšímu sebepoznání a osobnímu rozvoji.

Respondenti vyprávěli svůj životní příběh na základě jimi vybraných obrázkových karet. Text ukazuje, za jakých podmínek jim použití této projektivní symbolické techniky přineslo nové informace a inspirace k sebepoznání a seberozvoji, v jakých podobách ji lze uplatňovat a jaké postupy jsou nejúčinnější.

Ukázalo se, že prostý popis obrázků klientům většinou nepřináší mnoho výrazně nového. Inspirativnější pro ně začalo být, když je konzultant konfrontoval s cílenými dotazy na jednotlivé obrazové symboly, přidal své reflexe a podnětné interpretace, případně vyložil standardní významy některých symbolů. Teprve pak začala ke klientům tato technika hovořit výrazněji a přinesla jim skutečně nové impulsy k sebepoznání a seberozvoji. Ještě inspirativnější se pro ně stala, jakmile do ní byl navíc zakomponován i prvek náhody - když si některé karty vytáhli z balíčku naslepo.

Autor nakonec navrhl podrobnou metodiku použití projektivních karetních obrázků a zvažil možnosti a limity použití této projektivní metody v koučování, terapii a na seminářích osobního rozvoje.